

En grundbog i universitetspædagogik

Anmeldelse af Rie Troelsen, Center for Universitetspædagogik, Syddansk Universitet

Maja Elmgren & Ann-Sofie Henriksson
Universitetspædagogik
2010
Norstedts
325 sider

»Hvorfor har vi skrevet denne bog? Vi har ganske enkelt skrevet en bog, som vi selv gerne ville have læst, dengang vi startede med at undervise, men som vi også gerne vil have til rådighed nu, hvor vi afholder universitetspædagogiske udviklingskurser for andre universitetslærere.« (min oversættelse)

Som forfatterne til bogen *Universitetspædagogik*, Maja Elmgren og Ann-Sofie Henriksson, her skriver i det første kapitel, så er denne bog henvendt til både (nye) undervisere og de, som underviser (nye) undervisere. Som kursusleder for Universitetspædagogikum på SDU har jeg i nogle år ledt efter en bog, som kunne give en introduktion og inspiration til de mange aspekter af universitetsundervisning, som vi forsøger at dække med vore kurser og vejledningsforløb. Med denne bog har jeg (foreløbig) indstillet min søgen, og vi udleverer nu denne bog til deltagerne på Universitetspædagogikum som en slags grundbog.

Som nævnt behandler bogen de vigtigste emner, som er relevante for adjunker i forbindelse med deres kompetenceudviklingsforløb. Kapitlernes overskrifter lyder (i min frie oversættelse):

1. Hvad er læring? – som handler om læringsteorier, læringsstrategier, videnssyn og hukommelse
2. Hvad understøtter læring? – som handler om motivation, feedback, aktivitet, tydelige mål osv.
3. Hvem er de studerende? – som handler om studenterforudsætninger og –forventninger, samt læringsstile
4. Underviserrollen – som handler om tilgange til undervisning, relationen mellem underviser og studerende samt den reflekterende praktiker
5. Læringsmål – som handler om at vælge og formulere mål
6. Forskellige undervisningsformer – som handler om styrker og svagheder ved konkrete læringsaktiviteter

7. Eksamination – som handler om forskellige eksaminationsformer og kriterier for bedømmelse
8. Pædagogisk udvikling – som handler om kollega-vejledning og udviklingsprojekter

I slutningen af hvert kapitel er der refleksionsspørgsmål til emnet og en række forslag til yderligere læsning.

Bogen er forskningsbaseret i den forstand, at der flittigt bliver refereret til tidligere forskning og litteratur, hvilket giver læseren mulighed for at dykke dybere ned i særlige problemstillinger, som måtte have interesse. Samtidig er den også erfaringsbaseret, da de to forfattere har mange års erfaring som universitetslærere at trække på, hvilket er med til at holde de teoretiske overvejelser på et niveau, hvor det hele tiden kan sættes i relation til praksis.

Bogen er på svensk – og det er min eneste anke! En ting er det rent sproglige, som kan volde en del af (den danske) målgruppe problemer. For fx undervisere, der ikke er vant til at orientere sig i pædagogisk litteratur, kan der gå meget motivation og inspiration tabt ved at skulle læse om læringsteori eller taksonomier for læringsmål på svensk, fordi der simpelthen går for meget tid på at skulle slå ord op som ikke befinder sig i normaldanskerens ordforråd. Men da målgruppen er akademikere, og forfatterne i øvrigt ikke benytter sig af et så kompliceret svensk, så burde det være en overstigelig barriere. Den anden konsekvens af bogens geografiske herkomst er at den (naturligvis) er tilpasset en svensk kontekst. Således er hele rammen for kapitlet om formulering af læringsmål en indskrivning af målene i *Högskoleförordningen* og *Högskolelag*, og en underviser på en dansk institution ville skulle »oversætte« hele denne ramme til den danske konteksts Kvalifikationsramme og Universitetslov. Men da både de svenske og de danske læringsmål skal relatere sig til EU's European Qualification Framework og Bologna-processen, er det også en øvelse som vel vil falde akademikeren let. Endelig kommer den svenske kontekst ligeledes til udtryk i de relativt mange referencer til »håndbøger«, guider og litteraturoversigter lige fra »Læreres fagkundskab – et casestudium på KTH« over »Kursusevaluering – en antologi med eksempler fra 11 læreanstalter« til »Instruktioner for formulering af læ-

ringsmål« relaterede til specifikke svenske forhold. Men det kan man jo vælge at se som en inspirationskilde frem for en afskrivning af erfaringerne som ugyldige i en dansk kontekst.

Overkommer man disse transnationale forhindringer, står man tilbage med en bog, som har potentialet til at give undervisere ved højere læreanstalter en øget sikkerhed i deres roller, en øget glæde ved mødet med de studerende og en øget refleksion over egen position og handlemulighed – kort sagt: Endnu bedre undervisere.